

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Усікновення Голови
Святого Славного
Пророка, Предтечі і
Хрестителя Господнього
Івана**

**The Beheading of the Holy,
Glorious Prophet,
Forerunner and Baptist
John**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«За правду витерпівши,
радіючи, благовістив тим, хто в
Аді, Бога, що в тілі явився й гріх
світу прийняв, і що подав нам
ласку велику.»**

У святкуванні цього Празника, що
припадає 11-го вересня (тобто 29-го
серпня на юліанському календарі)
багато важливого навчання.

По-перше, подібно як Свято
Воздвиження Животворящого Хреста
Господнього, що припадає 16 днів

**"Having suffered for the truth
with joy, you proclaimed to those
in hell, God Who appeared in the
flesh, Who takes away the sin of
the world, and grants us great
mercy."**

There are important teachings
offered by this Feast, celebrated on
September 11 (which is August 29
on the Julian Calendar).

First, as is the case with the Feast of
the Exaltation of the Life-giving

пізніше, це Свято також -Піст. Це час духовної радості з приводу вірності та геройства цього славного Мужа Божого, двоюрідного брата Господа Ісуса. Він же провістив Пришестя Господа у цей світ простору й часу, а потім і там, де пробували душі всіх, що померли від часу Адама аж до його часу, очікуючи Пришестя Спасителя, Який мав знищити пекло Своїм переможним Пришестям, як Переможець смерті й гріха. А рівночасно це й час посту й смутку за гріхи світу, в якому праведні й святі люди не рідко приготують і виявляють перемогу справедливості й правди своєю мученичою смертю.

Це й час підтвердити святість супружчої вірності – бо ж Св. Івана арештували й умертвили тому, що він відважився довести володареві, Іродові Антипі (*не той же Ірод, який повелів повбивати діток віфлеємських*), що він не повинен жити без шлюбу з дружиною свого брата Пилипа, покинувши власну дружину, дочку арабського короля Арети.

Це також час пригадати про небезпеку надмірної любові втіхи, бо ж це тому що дочка Іродіяди, Соломія, так догодила Іродові своїм танцем, що він так необдуманно залявся і це довело до його наказу зняти голову Івана. Цього ж він справді не бажав, бо сам він також шанував славного Пророка.

Отож це час також пригадати про небезпеку гордині, яка спонукує людину чинити те, чого вона справді не бажав тільки тому, що вона надто горда, щоб сказати «Я помилився» чи «Я помилилася». Коли б Ірод був признався в тому, що він помилився,

Cross, which follows 16 days later, the Feast is also a Fast. It is a time for spiritual joy at the faithfulness and heroism of this great Man of God, cousin to Jesus. He it was who proclaimed the coming of the Lord in this world of space and time, and then in the place where the souls of all who had died from the time of Adam to his day awaited the coming of the Saviour, Who would destroy hell by His victorious arrival as the Conqueror of Death and Sin. And it is a time for fasting in sorrow over the sins of the world where just and holy men, women and children not infrequently prepare and proclaim the victory of righteousness and truth by their martyrdom.

It is a time for affirming the sanctity of marital fidelity – for St. John was arrested and put to death because he dared to proclaim to the ruler, Herod Antipas (*not the same Herod who ordered the massacre of the children of Bethlehem*), that he ought not to be co-habiting with the wife of his brother, Philip, forsaking his own wife, the daughter of the Arabian King Aretas.

It is also a time for recalling the danger of inordinate love of pleasure, for it was because Herodias' daughter, Salome, pleased Herod by her dancing that he made the rash oath which led to the beheading of John. Herod did not wish this, for he also honoured the renowned Prophet.

Thus, it is also a time to recall the danger of the sort of pride which makes a person do that which they do not truly wish to do simply because they are too proud to say: "I was wrong". If Herod had admitted that he was wrong to have made

то він не мусів би потім переживати біль, що на його ж руках – кров такого Праведника.

Тому що ці гріхи – *не чужі нікому з нас*, бо ж *кожен* з нас може їм піддатися, ми постимо й шукаємо покаяння за гріхи, які нам відомі, та просимо Бога допомогти нам усвідомити й тих, які нам не відомі, хоч як це б не було нам болючим. Бо ж бажаємо ми бути оправдані **Ним же**, а не власним мудруванням.

А рівночасно ми радіємо, що Бог у *всьому* діє на добро (Римлян 8:28). Мучеництво Івана дає приклад і заохоту усім, хто бажає бути послідовно вірним Богові у Своєму житті та життєвих відношеннях. Бо ж це Іван являється дійсно геройським і сильним, а Ірод, людина з земною владою, своїми ділами являється дійсно слабким.

Геройська смерть Івана також відкрила двері на завершення його служіння, тобто проповідувати про Пришествя Господнє живим і мертвим, і цим приготувати дорогу для Месії. І виконавши все, він стоїть разом з Марією, Пречистою Матір'ю Господньою перед Престолом Царя над царями, щоб заступатися за нас, які смиренно намагаємося наслідувати його приклад неухильної відданості правді та праведності.

such a rash oath, he might have been spared the pain of having the blood of the Holy Man upon his hands.

Because these sins are *not* foreign to **us**, for we are *all* at risk of giving way to them, we fast and seek repentance for the sins of which we are aware, asking God to help us become aware of those of which we are ignorant, painful though this may be. For we seek to be justified by **Him** and not by our own faulty rationalizations.

At the same time we rejoice that God brings good out of *everything* (Romans 8:28). John's martyrdom gives an example and encouragement to all who seek to be consistently faithful to God in their lives and their relationships. For it is John who emerges as heroic and powerful while Herod, the man of earthly power, is shown to be truly weak.

John's heroic death also opens the way for the completion of his ministry – to preach the Coming of the Lord to the living and the dead, to make a way for the Messiah. And having accomplished everything he stands together with Mary, the Lord's Most Pure Mother, before the Throne of the true King of kings, to intercede for us who strive to humbly follow his example of uncompromising dedication to truth and righteousness.